

πράττουσιν ὠρῶνται εἰς τὴν ἐπιστήμην. Ἡ φυ-
 ἱστορία τῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ζῶων, δυνατὸν νὰ
 ποιεῖται μετὰ τὸν καιρὸν ἀπ' ἐναντίας δὲ δύσκο-
 λὸν ν' αὐξήσωμεν ἐπισθητικῶς τὰς ὀλίγας, ὡς εἴπο-
 ῦντες. ἃς ἔχομεν ἐπὶ τῶν πολυαξίμων ἰχθύων.
 Ἡ ἀλιεία τῶν κορίδων εἶνε ἐκλωστὰτη, εἰς τοιοῦ-
 τῶν βαθμῶν, ὥστε παῖδες μὴ δυνάμενοι νὰ
 ἴδωσι κώπην τοῦ πορθμέως, δύναται νὰ τὰς ἀλι-
 εῖ. Φθάνει μόνον νὰ ἔμβη τις ἐντὸς τοῦ ὕδα-
 τὸς ὑπὲρ τῶν γονάτων, ἔχων μίαν ὑποχλῆν,
 ἢ ἐκτεινομένην ἐν σχήματι σάκεου, καὶ ὑποτει-
 νῶν κατὰ τὴν ἄκρην δι' ἡμικυκλίου ξηλίου καὶ
 ἄλλοις ἀποτελούσης τὴν διάμετρον. Εἰς δὲ τὸ
 αὐτὸ εἶναι προσκεκολλημένη κατὰ τὴν μίαν
 ἐξ ἑξῆς, ἢ λαβὴ τις ἐπίσης εἰς τὸ αὐτὸ μέρος.
 ἢ μέσῃ τοῦ ξυλίου ἡμικυκλίου· οἱ δὲ ἀλιεῖς
 ἐπιχειροῦνται ὅπως ζῶσι τὸν πυρμῆνα μετὰ τὴν
 ἢ τῆς ὑποχλῆς, κρατοῦντες συνάμα τὴν ἑτέραν
 τῆς λαβῆς παρὰ τὸ στήθος τοῦ ἐστηριγμένην.
 ἢ λοιπὸν ἐν καιρῷ γαλήνης ἀλιεύουσιν αὐτὰς ἀ-
 λειύοντες τὰς κινήσεις τῶν ὑδάτων εἰς ἀβαθεῖς μό-
 κηλαίας. Διὰ τὸ ἀποκαταστήσῃ δὲ τὴν ἀλιεί-
 ῃ ἐπιπερδετέραν καὶ ἀλιεύουσιν εἰς μεγαλειτέ-
 ῃ ἰσπρᾶναιαν θαλάσσης, δύο ἀλιεῖς λαμβάνουσι ἀκά-
 ῃ καὶ τρεῖς, ἢ τέσσαρας παγίδας οὕτω πως κα-
 ῃ ἰσπρᾶναιαν ὡς νὰ περιτρέχουσιν τὸν βυθὸν ὡς ἀρε-
 ῃ ἰσπρᾶναι ὑποχαί· ῥίπτοντες λοιπὸν καὶ ἀναστρέφοντες
 ῃ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἀλιεύουσιν ἄρθρα ὅστρα-
 ῃ ῥμα. Τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀκατίων εἶνε ἐνίοτε
 ῃ ῥικιότητος πολλῶν τόνων.
 ῃ ῥικιές, ὡς ὅλα τὰ ὅστρακόδερμα, τρώγονται
 ῃ ῥικιᾶι. Ὅταν δὲ πρόκηται νὰ στελλῶσιν αὐ-
 ῃ ῥικιᾶς πλησίον τόπους, τὰς βράζουσιν ἐπὶ δέκα μό-
 ῃ ῥικιᾶς, ἐπειδὴ ἢ ἐπὶ πλειότερον χρόνον βράζει
 ῃ ῥικιᾶς κληρῦνει καὶ ἀποκαθιστᾶ τὴν γεῦσίν των πολὺ
 ῃ ῥικιᾶς ὑπερνοστήσιμον· καὶ ὅπως ὅπως στελλῶσιν αὐ-
 ῃ ῥικιᾶς εἰς τόπους ἀπέχοντες πολὺ τῆς θαλάσ-
 ῃ ῥικιᾶς ἀναγκάζονται νὰ παρατείνωσιν αὐτήν. Ἡ ἐν
 ῃ ῥικιᾶς καταναλώσις αὐτῶν εἶνε πολὺ ὀλιγωτέρα τῆς
 ῃ ῥικιᾶς Ἀγγλῶν, ἢ ἐπιμελεῖα τῶν ἀλιέων, ὅλαί αἱ ἀγο-
 ῃ ῥικιᾶς ῥουσιν ἐξ αὐτῶν. Εἰς τὰς πολυτελεῖς τραπέζας
 ῃ ῥικιᾶς ῥουσιν αὐτὰς ἀπ' οὗ πρότερον τὰς προπαρα-
 ῃ ῥικιᾶς ῥουσιν, ὃ βεβαίως τὰ περιέχοντα αὐτὰς ἀγγεῖα.
 ῃ ῥικιᾶς πρῶτεύουσιν, κατὰ τὸ λέγειν τῶν πολιτῶν
 ῃ ῥικιᾶς καριδῶν, ὑπάρχουσι μόνον ἀπὸ τὰς τοῦ λιμένος
 ῃ ῥικιᾶς Bagwell, εἰς τὸν ὅποιον ἀλιεύουσι αἱ περιφημοί
 ῃ ῥικιᾶς αὐτῶν, ὡς φρονοῦσιν ὅλοι ὅσοι τὰς γνωρίζ-
 ῃ ῥικιᾶς. Οἱ ὀλιγότερον εὐποροὶ ἀγορασταὶ αὐτῶν δὲν
 ῃ ῥικιᾶς ῥουσι νὰ τρώωσιν πάντοτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αὐ-
 ῃ ῥικιᾶς ῥουσι καὶ μετὰ βραστὰς ἃς ἀγοράζουσι μετὰ
 ῃ ῥικιᾶς ἄλλοι, μέτρον οὐδόπως μὴ ὁμοιάζων μετὰ τὸ διὰ
 ῃ ῥικιᾶς ῥα δμῶν μόνον του, συγχεῖμενον δὲ ἐκ τεσσάρων
 ῃ ῥικιᾶς ῥικιᾶς ῥουσι.
 ῃ ῥικιᾶς καριδῆς κοκκινίζουσι ψηφόμενα ὡς αἱ καραβί-
 ῃ ῥικιᾶς καριδῆς κλ. Ἐξαιροῦνται ὅμως ἐκεῖνα ἃς ἀ-
 ῃ ῥικιᾶς εἰς τὸν Γαροῦναν ποταμὸν ἀπ' ἐναντίας τῆς
 ῃ ῥικιᾶς αὐτῶν αἱ μὲν ζήσονται εἰς γλυκὰ ὕδατα λευκαί-
 ῃ ῥικιᾶς αἱ δὲ μείναισι ἐβδομάδες τινες μόνον εἰς τὰ

θαλάσσια ὡς αἱ λοιπαὶ κοκκινίζουσιν. Παραδόξος, τῷ
 ὄντι, φαίνεται ἡ ἰδιότης αὕτη.

ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΤΑΥΡΟΕΙΔΗΣ.

Οἱ Ἀγγλοαμερικανοὶ τῶν Ἠνωμένων ἐπικρατειῶν
 ἔδωσαν τὸ ὄνομα βάτραχος ταυροειδῆς εἰς τὸν κά-
 τοικον τῶν ἑλῶν τοῦ τόπου των, οὕτινος ἢ φωνῆ ἢ ἡ-
 χήσεσσι, ὁμοία μετὰ τὸν μυκηθμὸν τοῦ βοῦς, εἶναι ἀνυ-
 πόφορος κατὰ τὴν νύκτα. Ἐὸ εἶδος τοῦτο διεσπαρμέ-
 νον εἰς ἅπασαν τὴν ἀρκτοῶν Ἀμερικὴν, δὲν εἶναι
 γνωστὸν εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς ἰδίας ἐπικρα-
 τείας· ἀλλὰ καὶ οἱ λοιμῶδεις βάλτοι τῆς Κολομβίας,
 Γουιάνης κτλ. πλήρης τῶν ἀσχημῶν τούτων ζωαρίων
 εἶναι ὡσπύτως θορυβώδεις ὡς οἱ πρὸς ἄρκτον.

Ὁ βάτραχος ὁ ταυροειδῆς ὑπερβαίνει πολὺ κατὰ
 τὸ μέγεθος ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ εἶδη. Τὸ σῶμα του
 (ἐξαιρουμένων τῶν ποδῶν του) εἶναι πλεῖον ἢ ἐξ ὀκτώ-
 κτύλων κατὰ μᾶκρος, καὶ τεσσάρων κατὰ πλάτος· εὐ-
 ρίσκονται πολλάκις τοιαῦτὰ ἄτομα ζυγίζοντα δύο
 λίτρας· τὸ κύριον χρῶμα του εἶναι πράσινον ἀνοικτὸν,
 φαιὰ κηλίδες, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον βαθύχρους,
 εἶναι διεσπαρμέναι ἐπὶ τῶν πλευρῶν καὶ τῆς κεφα-
 λῆς, ἐνῶ τὸ κάτω τοῦ σώματος εἶναι γενικῶς λευ-
 κόφασι. Ἀπαντα τὰ ἀβαθῆ σιτάσιμα ὕδατα εἶναι
 τὸ ἀρμόζον αὐτοῖς κατοικητήριον, ἐνθα ἐντερρῶσι ὁ-
 ψοῦντες τὴν κεφαλὴν ἐν τῷ μῆσῳ τῶν νυμφαίων
 καὶ ἄλλων φυτῶν ὅσα ἐκτείνουσι τὰ φύλλα των ἐπὶ
 τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕγρου. Οἱ πλωτοὶ οὕτι τάπητες
 δύναται νὰ ἦναι πεφορτισμένοι κεφαλῶν βατράχων
 χωρὶς ὃ παρατηρητῆς ὀϊτάμενος ἐπὶ τοῦ χεῖλους
 τοῦ ὕδατος νὰ δύναται νὰ διακρίνη ἐν τούλῳχιστον
 τῶν ζῶων τούτων, διότι τὸ πράσινον τοῦ δέρματός
 των συγγέεται μετὰ τὰ τῶν φύλλων. Πάντοτε γρηγο-
 ροῦντες καὶ ἐτοιμοὺς νὰ βυθισθῶσιν εἰς τὸ ἐλαχίστον
 φαινόμενον κινδύνου, οἱ περιεργοὶ δυσκολώτατα τοὺς
 πλησιάζουσι. ἂν δὲ ποτε τύχη νὰ συλλάβῳσι τινὰς
 εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ τοῖς ἐκφύγη ἂν οὕτοι δὲν τὸν
 κτηπήσωσι δυνατὰ ὥστε νὰ ζαλισθῇ. Καὶ ἐν τούτοις
 τὸ δειλὸν τοῦτο ζῶον ὑπέκειται εἰς διάφορον ἠθικὴν
 μεταμόρφωσιν καὶ μάθησιν· δύναται δηλαδὴ νὰ ἐξοικει-
 ωθῆ, νὰ ἐξημερωθῆ, νὰ προσέλθῃ εἰς πρόσκλησιν
 οἰονδηπποτε καὶ εἰς μυρία ὅσα. Τὸ τοιοῦτον κείραμα
 ἔγινε μετ' ἐπιτυχίας.

Ἄποικός τις ἀμερικανὸς εὖνη πλησίον τοῦ Βουρ-
 φάλου, πρὸς τὴν ἑσχατιᾶν τῆς λίμνης Ἐριέ· τὰ κτή-
 ματά του ἔκειντο εἰς μέρος διακοπτόμενον ἀπὸ δάση
 καὶ μικρὰς λίμνας ἰχθυώδεις, εἰς ἃς ὁ ἄποικος διασκέ-
 δαζε ἀγρεύων ἀμέας. Ἡμέραν τινα καθ' ἣν ὁ ἀλιεὺς
 μακρὰς κατεγίνετο εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην, εἶδε μέγαν
 βάτραχον ταυροειδῆ διατετυρμημένον ἀπὸ ἄκανθαν ξύ-
 λου, σύντριμα δένδρου καταπεσόντος ἐν τῇ λίμνῃ ἠ-
 θέλησε λοιπὸν νὰ συλλάβῃ διπλὴν ἄγραν· καὶ κατόρ-
 θωτε θαυμασίως, μετὰ τινὰς λεπτῶν προφυλάξεων,
 νὰ κάμῃ τὸν βάτραχον νὰ δεχθῆ τὴν τροφὴν ἣν κατὰ
 τὰ φαινόμενα εὔρεν εὐάρεστον. Ὁ παρατηρητῆς, μετὰ
 τὴν πρῶτην ταύτην συνδιάλεξιν, δισκέδαζε καθ' ἑκά-